

boltă de iarnă

Ursu Marian Florentin

BOLTĂ DE IARNĂ

aş vrea să mă întind
lângă crivăţul acesta
să privesc copacii trecând
pe lângă mine
şi să mă vadă întins aşa,
ca o câmpie opacă
fluierând tremurat la fiecare vârtej

aş vrea să mă întind peste prăpastie
cu capul sprijinit
de spatele zborului de pasăre
să văd deasupra doar soarele
cu dinţi de lup
sfârtecând o parte din mine,
aceea cu care te-am iubit
cel mai mult
iar partea cealaltă,
nevăzută,
care mă face vinovat de a fi,
s-o întorc palidă spre tine
ducându-mă pe pustii,
să te întrebe într-un deşert
infinit de uitare
unde erai tu când eu mă prefăceam
la capătul cerului
crepuscul şi boltă de iarnă
şi ție nu ți-era frig
de atâtea comete
din mine căzând?